

LES ADEUX DE CALAS, A SA FAMILLE.

Je crains Dieu ----- et n'ai point d'autre crainte.

HET AFSCHIED VAN CALAS.

Ik vrees God en heb geen andere vrees.

G. Bom. Excudit 1769.

*Incipit et tenacem propositi virum
Sed certum ardor prava jubentium
Hinc quatuor felix.*

Gravé par C. F. Fritsch. Angli.

De onschuldige CALAS, door 't Bygeloof veroordeeld,
Als moorder van zyn Zoon, wiens schuld hy deerlyk boet,
Vertoon in dit Tafreel ons 't allerheerlykst Voorbeeld
Van Godsvrucht, zuivre Deugd en waaren Heldenmoed.

Dien vroomen ouden Man, bedekt met gryze hairen,
Die onbesproken leefde, en eerde zynen God,
En reeds geftegen was tot agt en zeltig Jaaren,
Wagt nu de wreedste Dood op 't gruwzaam moordfchavot.
Thans zyn het foltertuig, en rad, en yzer vaardig.
Om straks van lid tot lid te knotten 's Grysaards leën,
Daar al 't Touloufisch Volk, zoo dweepend, als boosaardig,
Met wreed verlangen dringt by duizenden by een.
Men ziet den yzren deur des Kerkers thans ontluiten:
Daar forf Muskettiers, met Kloostervolk verzeld,
De onschuldige offerhand straks vorderen naar buiten,
Terwyl een yzren boei zyn beenen nog bekneelt.
Een van de Beuls schiet toe, en gaat den Held ontboeien,
Niet, om, als 't recht vereischt, hem vol van eer te ontfaan,
Maar eer, zo 't mooglyk zy, van weedom te doen loeijen,
Als hy den wreedsten dood zal ylings ondergaan.
Hoe treft dit fchouwfpel 't hart van Rechtgenooten en Kind'ren!
Van Vriend en dienftmaagd zelfs, fchier in denzelfden nood:
De Gā zygt zwymend neer; de Zoon wil hem verhooren
„Ach Vader, roept hy uit, ik gā voor u ter dood!
„Ik laat uw hand niet los: 'k befprok, die met myn traanen! —
„Neen 'k fterf in uwe plaats! Komt weedaarts fleep my voort!
„Laat my myn Vader 't fpoor naar 't graf, myn toevlugt, baanen:
„Dan, dan beleef ik niet zyn gruwelyken Moord!
„Hoe kunt gy zoo ontlaard op zulk een Gryfard woeden,
„Wiens goedheid, trouw en deugd zoo lang u zyn bekend?
„Wat dulle razerny deelt immer u vermoeden,
„Dat hy aan kindermoord zyn handen had gefchend?
„Maar neen, gy denkt zulks niet, vervloekte huichelaaren!
„Gy dekt met dezen glimp flegts d'ingevreten haat,
„Dat wy niet nevens u ons buigen voor de Altaaren. —
„Vervoert de Godsdienst u tot zulk een euveldaad?
„Neen, 't is de Satan zelf, ten afgrond uitgebroken,
„Die tot dit gruweltuk uw hart heeft aangeport:
„Die zal u op zyn beurt weer in de Hel beftoken
„Als ge in dien Jammerpoel voor eeuwig nederfort. —
„Zagt, zagt, (zeft de oude Held) betoom uw klagt en vloeken,
„Myn Zoon! neem, als ik doe, geduld in 's Hemels wil:
„Die wilde op deze wys ons hier op aard' bezoeken;
„'t Is zeker tot ons heil: hou u geruft en ftill.
„'t Is haalt met my gedaan. Ik moeft toch eenmaal fterven
„De dood is flegts een ftip, hoe wreed hy ook moog zyn,
„En 'k zal door Gods genā een beter lot verwerven.
„Zo rafch ik ben ontfant van de aardfche ramp en pyn.
„'t Is waar, het fmarit my wel, dat ik u moet begeeven,
„Myn Zoon, myn lieve Gā, myn Dochters, Maagd en Vriend!
„Daar 'k tot uw heil en luft een wyl nog konde leeven;
„Te meer daar 'k neuvlen moet een dood zoo onverdiend!
„Het gaat my ook aan 't hart, dat ik u moet verlaaten
„In nááre onzekerheid wat u te wagten ftaat:
„Wyl zy, die, als het blykt ons alle doodlyk haaten,
„Ligt niet te vrede zyn, dan met nog grooter kwaad,
„Getrooft u in uw lot, hoe 't ook bepaald moog wezen,
„En offert met geduld, zo 't toch moet zyn, uw bloed.
„Gy hebt om Moordery Gods gramfchap niet te vreezen:
„Daarvan fprekt u en my de ftem vry van 't gemoed.

„Doch zo de bitter wrok zig met myn bloed verzaande,
„En gy naar billykheid, in 't einde ontfagen wierd;
„Dan hoop ik, dat gy faam, door de Opperfte Genade,
„Staag ondersteund zult zyn, en op uw weg befierd.
„God zal gewis dan zorg voor Weedw en Weezen draagen,
„En zulk-één, die zoo trouw de Vriendfchap heeft betragt.
„En mooglyk zal nog eens de zon der Waarheid dagen,
„Die dan verdryven zal de Waan- en Logens-nacht.
„Dit trooft my in myn lot. en doet my zagter fneeven,
„Daar ik, van 't gruweltuk my-zelfen onbewuft,
„Myn onderworpen ziel zal God, myn Schepper, geeven
„En voor zyn rechterftoel verfchynen durf geruft.
„Konde ik met kindermoord myn handen ooit bevlekken!
„Ik, die zoo teer een zucht heb voor myn krooft betoond,
„Dat een, die zig myn huis, en kerkdienft dorft onttrekken,
„Van my nog rente ontfing, fchoon hy my was ontroond?
„Zoude ik, een oude man, nog meer verzwakt door zorgen,
„Een jongen flukfen knaap, in 't bloeijendft van zyn tyd,
„Met eenen beevend' arm en loome hand verworpen,
„En zonder wederftand of d'allerminften ftryd?
„Of zoude een Moeder zelf, een Broeder en twee Zufters,
„Een Dienftmaagd, en een Vriend, gehegt aan 't Roomfch altaar,
„My daartoe byftand biën, en ik als iet gerulters
„My dienen van die hulp tot weering van 't gevaar?
„Wie, door geen tuimelgeest of dolle drift bezeten,
„Kan immermeer geloof aan zulk een dolheid ftaan?
„Word my dan nog den dood myns armen Zoons geweten!
„En moet ik daardom dan zoo jammerlyk vergaan!
„Ligt dat myn Rechters zelf — Maar laat ons 't beft vertrouwen:
„'t Betaamt een' Chriften niet, dat hy het ergfte denk';
„Wy moeten hen veel eer met medely aanschouwen,
„Dan dat men hun gedrag nog meer door argwaan krenk'.
„O God! die 't hart doorgront, en de Onfchuld thans hoort fpreken!
„Ik bid verhoor myn bē! vergeld hun kwaad hen niet!
„Laat my voor hen genā van uwe goedheid fmeeken
„'t Zy hun vergryp uit drift, of dwaaling zy gefchied.
„Ontdek hen aan hen zelf! doe hen tot inkeer komen!
„Laat toe, dat wādr berouw voor hunne zonden boet!
„Op dat zy niet daarna meer fchuldloos bloed den ftroomen. —
„Ach! had met mynen dood die drift eens uitgewoed!
„My dunkt, 'k voel dat myn geest, aan 't fterfelyk' fchier ontogen,
„Met meerder kracht dan ooit thans in myn boezem gloeit:
„'k Zie, door die kracht verrukt, den tyd reeds klaar voor oogen
„Waar in de Dwinglandy en Zieldwang word befnoeid;
„Waar in de Vorften, moē 't Tyrannij Jok te draagen,
„By 't licht der Wysbegeerte uit klaarer oogen zien:
„'k Zie uit dien dageraad welhaalt een heilzon dagen,
„Waarvoor de ganfche nacht der dwaalingen zal vliën.
„'t Scheen of een Godlyk vuur den vroomen Held verrukte,
„Daar hy dees Profecy (reeds aan 't vervullen) uit;
„Waarop hy zyne Gā bezwymd in de armen drukte,
„En nog voor 't laaft omhelst dan de een dan de andre fpruit.
„Vaart wel (zeft hy) vaart wel, getrooft u in uw lyden!
„De Hemel zy uw fteun! ik ben haalt uit myn fmarit;
„Gaat voort den goeden ftryd ten einde toe te ftryden;
„Behoudt, wat ge ook beftaat, altoos een zuiver hart!!

Zoo ftapt hy naar 't Schavot, daar hem de Beuls verwagten,
En hy de wreedfte pyn kloekmoedig ondergaat;
Maar perft uit 's menfchen hart de droefte Jammerklagen:
Waar in zyn deerlyk lot den diepfte indruk laat!

Ingenius Mufis amicor.

Te Amsterdam, by GERRIT BOM, Boekverkooper in de Molsteeg.

